

Čosić je izrekel o našem bivšem parlamentarizmu, o hrvaškem vprašanju, o kmečkem vprašanju v Srbiji itd. najtežje, najkritičnejše in najresničnejše besede, kar sem jih kdaj bral. In kljub svojim napakam dokazuje pričujoče delo, da je bil mladi pisatelj epik kat eksohén, da je obetal nenavadno mnogo.

Pisati o mrtvih pisateljih — in zlasti še, ako so umrli mladi — je nekam tvegano početje. Vendar lahko trdim, da je „*Pokošeno polje*“ vzlic ohlapni kompoziciji vsaj kot obet in dokaz stvariteljske resnosti in nenavadne poštenosti eden najpozitivnejših pojavov novejšega srbskega pripovedništva.

Čosić je nastopil leta 1924. in odtlej je objavil osem knjig, med njimi tri romane. Po zbirki novel „*Kao protekle vode*“, ki jo je lani izdala „Srpska Književna Zadruga“, je krenil v izrazito socialno smer. Potlej je dal „*Pokošeno polje*“ — svojo labodjo pesem. Umril je letos spomladi star okoli trideset let.

Ivo Brnčić.

GLEDALIŠKI PREGLED

Koncert Roberta Soëtensa. Med velikimi vijolinskimi osebnostmi, kakor so na primer: Hubermann, Spolding, Linz, Busch, Szigeti in drugi, zavzema Francoz Robert Soëtens prav častno mesto. Koncert, ki ga je priredil sredi maja v Filharmonični dvorani, je bil svojevrsten dogodek, žal, le za pičlo število občinstva, in je pokazal da je Soëtens pravi mojster na vijolini. Spored je bil sestavljen pretežno iz francoskih skladateljev, ki pač najbolj ustrezajo Soëtensovi glasbeni naravi, saj je posebno dovršeno podal prav za prav le dela svojih rojakov. Glavni poudarek koncerta je bil v sonati Cezarja Francka. Slišali pa smo še dela Debussyja, Milhauda in Ravela. Vse skladbe so bile podane spretno, fino in mojstrsko dovršeno. Celotnemu stilu je še najmanj ustrezal Mozartov koncert, kar je pač umljivo. Saj zahteva Mozart že v svojih tehničnih osnovah čisto drugo psihološko stališče, kakor pa na primer Ravel. Soëtens je pokazal globoko občutje, dovršeno tehnično znanje, zlasti eleganco loka, vsebinsko globino in osebnostno značilnost. Le škoda, da ni imel spremljevalec M. Lipovšek več sreče. Motila je zlasti neizdelana klavirska spremljava, in prav zaradi tega ni prišla do veljave glasbena plastika. Kljub temu pa je bil Soëtensov koncert pomemben glasbeni dogodek.

Srečko Koporc.

LIKOVNA UMETNOST

† DON FRANE BULIĆ. Ime dona Bulića je tako tesno zvezano s Solinom in Splitom cesarja Diokleciana, z zgodovino starih hrvatskih kraljev in z vso našo arheologijo, da se nam je nedavna vest o smrti vélikega moža zdela kar neverjetna, nemogoča. Kako naj bi don Frane zares zapustil svoje tiho mesto solinsko, katero je odkril izpod kamenja in prsti, kako naj bi se bil mogel za zmerom umakniti iz cesarske palače, katero je do zanjega varoval in branil pred neumevanjem množice in koristoljubjem poedincev? In vendar je res — Bulića ni več, neuklonljivi, osemnosemdesetletni sivi borec je omahnil in nad njegovim truplom se je zaprl težki pokrov marmornega sarkofaga, katerega si je sam v življenju postavil na solinskem mučeniškem pokopališču.